

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΛΟΓΗΤΑΣ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΙΕΜΕΛΕΝ. Ιατρού τῶν πειρατῶν τῶν Ἀγγιλλῶν ἀπὸ τὸ 1666 ἕως τὸ 1672.

Ο ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΣΤ'.

ΑΘΩΣ είδαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, οἱ πειραταὶ μετὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἐπιδρομῆς στὸ Πονεργτό—Μπέλλο, ξαναπῆγαν στὸ πλοῖο τους καὶ γύρισαν στὸ ὀρηθηρίο τους.

Ἐξαφνα ὅμως καθὼς ἐπλέαν, ὁ πειρατὴς ποὺ φύλαγε σκοπὸς ἀπάνω στὸ κατάρτι φώναξε :

— Καρδί ἀνατολιὰ!

Ἀμέσως ὁ Μόργκαν ἀνέθηκε ἐπάνω στὴ γέφυρα καὶ ἄρχισε νὰ κινεῖται μὲ τὰ κιάλια του προσεχτικά.

Ἦταν ἐνὰ μεγάλο ἐμπορικὸ πλοῖο, στὸ κατάρτι τοῦ ὁποῖο κινεῖται ἡ ἰσπανικὴ σημαία.

Μόλις ὁ ἀρχηγὸς τῶν κουρσάρων τὸ ἀνέληψεν αὐτὸ δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν χαρὰ του καὶ φώναξε τὸν ἰσπανικὸν τοῦ Βαρθολομαῖο Περέργιο, ἐνὰ τοιμηρὸ Πορτογάλο, μὲ τὸν ὁποῖο σινεργαζόταν ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ σταθίου του καὶ τοῦ ἔδωσαν θιαστικὰ μερικὲς ὁδηγίες.

Ἐπειτ' ἀπὸ λίγη ὥρα τὸ καρδί μου, ἔχοντας ἀνηφομένη τὴ μαῦρη πειρατικὴν τὸν σημαία, διευθινοῦνται κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ ἰσπανικὸ, τὸ ὁποῖο εἶχε λοξοδρομήσει τώρα γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν συνάντησίν μας.

Μὰ τὸ πλοῖο μας ἔτρεξε περισσότερο καὶ σὲ λίγο θραιοκόμασε σὲ ἀπόστασι 2500 περίπου μέτρων ἀπ' τὸ ἰσπανικόν. Τότε ὁ Μόργκαν διέταξε νὰ ριζήσουν τρεῖς κανονικοβολισμοί. Οἱ πυροβοληταὶ μας κινήσαν κατὰ τὸ στόχο τους καὶ ἔτσι καμιά ἀπ' τὶς κανονιὲς δὲν πῆγε χαμένη. Καὶ τὰ τρεῖα ὀβούζια ἔσκασαν ἀπάνω στὸ ἐμπορικὸ πλοῖο καὶ τὸ προσένησαν, φαίνεται, σαθὰς ζυμίες, γιὰτί ἀφοῦ ἀνέκοψε πρῶτα τὸ ὄροιο του, ἔπειτα τοσμάτησε ἐντελῶς. Ἐτσι μωρέμασε μετὰ μιστὴ ὥρα καὶ τὸ διπλωρόμασε...

Τότε οἱ πειραταὶ, ἀλαϊάζοντας καὶ σαλεύοντας ἄγρια τὰ τσεκούρια τους, πῆδηξαν ἀπάνω στὸ κατάρτι τοῦ ἐμπορικοῦ, στὸ ὁποῖο θραιοκόμασαν συγκεντρωμένοι, τρέμοντας ἀπὸ τὴν ἀγανά τους, οἱ ἐπὶβάται καὶ τὸ πλήρωμα. Μέσα σ' αὐτοὺς ἦσαν καὶ μερικὲς γυναῖκες, ἡ ὁποῖες κλαίγοντας, ἄρχισαν νὰ τοῦς πετοῦν τὰ κοσμηματὰ τους καὶ τὰ δαχτυλιὰ τους γιὰ νὰ τοῦς συγκρατήσουν.

Μὰ οἱ πειραταὶ, τοῦς ἀποῖως ἡ ἀλλεπάλληλες ἀτυχίες τοῦς εἶχαν ἐξαγορῆσει, διηροῦσαν τώρα αἰμα... Καί, ξεχωρίζοντας ἀνάμεσα στοῦς ἄλλους τὸν ἰσπανὸ πλοίαρχο καὶ τοῦς ἀξιωματικούς του καρδιοῦ, τοῦς ἔπιασαν καὶ μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τοῦς εἶχαν κατακομματῆσει.

Ἐπειτα γύρισαν πρὸς τὶς γυναῖκες καὶ μερικὸ ἀπ' αὐτοὺς ριχτήκαν ἀπάνω τους μὲ προθέσεις κτηνώδεις. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ μὴ ἐπιτακτικῶ φωνὴ ἀκούστηκε :

— Ὅποιος ἀγγίζει τὶς γυναῖκες θὰ εἶχ νὰ κινή μὲ μένα!

Ἦταν τόσο ἔντονη ἡ φωνὴ αὐτῆ, ὥστε οἱ πειραταὶ ἄρῃσαν ἀμέσως τ' ἀθῆνα θοιάτῃ τους καὶ, γυρίζοντας πίσω, εἶδαν τὸν ἰσπανικὸν τοῦς, τὸ Βαρθολομαῖο Περέργιο νὰ στέκεται ἀπειλητικῶς, ἔτοιμος νὰ τιμωρήσῃ σκληρὰ ὁποῖον δὲν θὰ συμμορφονόταν μὲ τὴ διαταγὴ του.

Καὶ πράγματι ἕνας ἀπ' τοῦς πειρατῶς, χωρὶς ν' ἀφήσῃ τὴν γυναῖκα ποὺ κρατοῦσε στὰ χεῖρα του, μοιροῖοιρε μὲ δυσαρέσκεια :

— Ἀρκετὰ πάθαμε ὡς τώρα γιὰ ν' ἀκούμε δτι μᾶς λένε οἱ καπιτανοὶ μας. Τώρα θὰ κάνουμε κα' ἐμεῖς δτι θέλουμε...

Μὰ ὁ Περέργιο τὸν ἄκουσε καὶ ἀποτάχοντάς του ἀπ' τὸ λαϊμό, φώναξε :

— Τί εἶπες;

— Αὐτὸ ποὺ εἶπα! ἀπάντησε ὁ πειρατὴς, προσπαθώντας νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὰ χεῖρα του καὶ νὰ τὸν χτυπήσῃ μὲ τὸ τσεκούρι του.

Μὰ ὁ ἰσπανικὸς τῶν κουρσάρων, ὁ ὁποῖος ἦταν τεραστίας δυνάμεως, τὸν σήκωσε ψηλά μὲ τὰ χεῖρα του καὶ, πρὶν ὁ Μόργκαν, ὁ ὁποῖος ἔτρεξε γιὰ νὰ ἐπέμβῃ, προφτάσει νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, τὸν πέταξε στὴ θάλασσα.

Ἐπειτα γύρισε καὶ κίτταξε κατὰματα καὶ μὲ θάραος τὸν ἀρχηγὸν του, ὁ ὁποῖος εἶχε δυσαρεστηθεὶ ἀπ' τὴ συμπεριφορὰ του αὐτῆ.

Οἱ δύο ἄντρες ἔμειναν, ἔτσι γιὰ λίγες στιγμὲς ἀκίνητοι. Ἐπειτα ὁ Μόργκαν, χωρὶς νὰ πῇ τίποτε, ἀπομακρύνθηκε, ἐνῶ ὁ Περέργιο ἔπῃρε τὶς γυναῖκες αὐτὰς καὶ τὶς ὠδήγησε στὴν πλόρη, ὅπου ἔβαλε μερικὸς πειρατῶς, ἀφοσιωμένους σ' αὐτὸν, νὰ τὶς φυλάξουν ἀπ' τὴ μαυρία τῶν ἄλλων συναδέλφων τους.

Πράγματι, ὁ Περέργιο εἶχε ἰσπανικὰ πάντοτε αἰσθήματα ἀπέναντι τῶν ἀιμαλώτων καὶ προπάντων τῶν γυναικῶν, καὶ πολλὰς φορὰς ἡ ἔγκραος ἐπέμβασίς του ἔσωσε ἀνεκτίους δυστυχισμένους ἀνθρώπους ἀπ' τὸ θάνατο.

Ἀντιθέτως ὁ Μόργκαν ἦταν αἰμοχαρὴς καὶ ἄγριος κα' ἄφινε πάντοτε τοῦς πειρατῶς νὰ ἐκδηλώνουν τὰ ἐγκληματικὰ ἐνστικτὰ τους χωρὶς νὰ τοῦς ἐμποδίσῃ.

Γι' αὐτὸ μὰ θεοῖα ἀντίθεσις χωρίζε τοῦς δύο ἄνδρες. Ὁ Μόργκαν μάλιστα μωσσοῦσε τὸν Περέργιο, μὰ δὲν τοῖμωυσε ποτὲ νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ μῖσος του γιὰτί ἔτρεξε πῶς ὁ ἰσπανικὸς του εἶχε μὲ τὸ μέρος του τοῦς πιὸ γενναίους ἀπ' τοῦς πειρατῶς, οἱ ὁποῖοι τὸν θαύμαζαν γιὰ τὴν παλληγγαρία του καὶ ἦσαν τριπλά ἀφοσιωμένοι σ' αὐτόν.

Ἀνάμεσα στοῦς ἄλλους ἀιμαλώτους ἦσαν καὶ ἕνας ἰσπανὸς ἀξιωματικὸς μαζί μὲ τὴν γυναῖκα του. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἦταν ὀραστοκίτη κα' ἔφτανε νὰ δῇ κανεὶς τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια της γιὰ νὰ γρηθεῖ μαζί της. Πρόσεξα μάλιστα δτι ὁ Μόργκαν τὴν κίτταξε ξεχωριστὰ ἀπ' τὶς ἄλλες ἀιμαλώτους καὶ—πράγμα ποὺ ἔκανε ἐντύποιον τόσο σὲ μένα, ὅσο καὶ στὸν Περέργιο—διέταξε τοῦς πειρατῶς νὰ τὴν περιποιηθοῦν.

Οἱ πειραταὶ θόρηξαν τὸ ἰσπανικὸ πλοῖο πλοῖσια λάφυρα ποὺ τοῦς ἀποχρῆωσαν γιὰ ὅλες τὶς ἀτυχίες τους. Βόρηκαν, μετὰ τὸν ἄλλον καὶ δὴν κιβώτια γεμῆτα χρυσάρι. Ἡ διανομὴ θὰ γινόταν τὴν ἄλλη μέρα.

Τὴ νύχτα, καθὼς κοιμόμουν στὸ ἰσπανικὸ πλοῖο, γιὰτί ὄλοι σχεδὸν εἶχαμε μεταφερθεῖ τώρα σ' αὐτό, ἔκτος ἀπὸ μερικὸς καίτες ποὺ εἶχαν μείνει στὸ δικὸ μας γιὰ νὰ τὸ φυλάξουν, πετάχτηκα ἔξαφνα ἀπ' τὴν κοκέτα μου ἀκούγοντας μὴ κρανητὴ ἀπέλασις.

Ἐτρέξα ἀμέσως τὸ κατάρτι τοῦ μου καὶ εἶδα στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ εἶδα ἐνὰ ἀνθρώπο, ὁ ὁποῖος ἀκριβῶς ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ ἔφρχε ἐναν ἄλλο στὴ θάλασσα.

Ἐτοιμαζόμενος νὰ τρέξω—ἀν καὶ ἦταν ἀργὰ περὶ γιὰ νὰ προλάβω τὸ ἐγκλημα—ἀλλὰ στάθηκα, ἀναγνρίζοντας στὸ πρόσωπο τοῦ δολοφόνου τὸν ἴδιο τὸν Μόργκαν!

Κρανητῆκα ὅσο καλύτερα μπορούσα πίσω ἀπὸ μερικὰ κιβώτια, κα' ἀπὸ καὶ εἶδα κατόπιν τὸν Μόργκαν νὰ διευθίνεται πρὸς τὸ μέρος ὅπου φυλαγόντουσαν ἡ γυναῖκες.

Ἀμέσως, σὴν νὰ προσηθανόμουν περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἔτρεξα κα' ἐξέπτησα τὸν Περέργιο. Τοῦ διηγήθηκα ὅσα εἶχα δεῖ κα' ἀμέσως, ὁ γενναῖος κουρσάρος, ἀφοῦ πῆρε μαζί του καὶ τὴν καρμινά του, διευθινοῦνθηκε ἀκολουθούμενος ἀπὸ μένα, πρὸς τὴν πλόρη.

Πλησιάζαμε ἀθόρυβα κα' εἶχε εἶδαμε τὸν Μόργκαν νὰ κουνεῖται μαζί μὲ τὴν ὀραία γυναῖκα τοῦ ἰσπανικοῦ ἀξιωματικοῦ.

— Μὰ ποῦ εἶνε ὁ σὺχῶγος μου; τὸν ροῦτοῦσε μὲ ἀγνῶνία ἐκεῖνη.

— Βρίσκεται στὴν καμπίνα του, τὴς ἀπάντησε ὁ κουρσάρος. Σὲ περμῆνει ἐκεῖ.

Τότε κατὰλαβα τί εἶχε συμβεῖ προηγουμένως. Ὁ Μόργκαν εἶχε ριζεῖ στὴ θάλασσα τὸν ἰσπανικὸ ἀξιωματικὸ γιὰ νὰ μορῶσῃ ἔτσι νὰ κατακτήσῃ εὐκολότερα τὸ σὺχῶγος του. Τώρα, προσπαθώντας νὰ τὴν τραβήξῃ στὴν καμπίνα του, λέγοντάς της πῶς ὁ σὺχῶγος της τὴν περιμενε ἐκεῖ.

Μὰ ἡ νέα γυναῖκα δὲν ἔδινε πίστι στὰ λόγια του. Γι' αὐτὸ σὲ λίγο τὴν ἀκούσαμε νὰ λέῃ μὲ φωνὴ φοβισμένη :

— Ὅχι!... Ὅχι!... Δὲν μπορῶ νὰρθω μαζί σας...

Τότε ὁ Μόργκαν τὴν ἔπιασε ἀπ' τὴ μέση κα' ἄρχισε νὰ τὴν τραβᾷ διὰ τῆς βίας, ἐνῶ συγχρόνως τῆς ἔφραζε τὸ στόμα. Ἐπειτα τὴ σήκωσε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὴν παρέσυρε ὡς τὴν καμπίνα του, κλείνοντας πίσω του τὴν πόρτα.

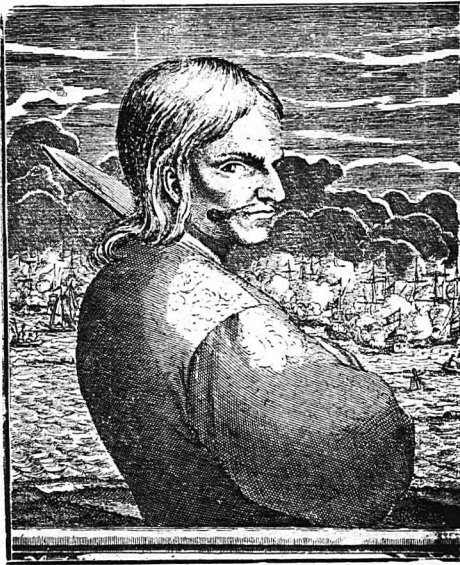
Ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα χτυποῦταν καὶ προσπαθοῦσε νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὰ δυνατὰ χεῖρα του, μὰ τοῦ κάκου...

Πνιγμένες κραυγὲς ἔβγαιναν ἀπ' τὸ στόμα της...

Ἐμεῖς τὸν παρακολουθήσαμε χωρὶς νὰ μᾶς ἀντιληφθῇ καθόλου.

Ὅταν ὁ Περέργιο τὸν εἶδε νὰ κλειδώνει τὴν πόρτα τῆς καμπίνας του, ἔτρεξε κα' ἔφερε ἐνα τσεκούρι καὶ κόλλησε τὸ αὐτὸ του σ' αὐτὴ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.

Ὁ Βαρθολομαῖος Περέργιο